

Sv. Ivan Berhmans - Sv. Peter Klaver,
Sv. Alfonz Rodrig - apostol zamorcev

Odmev iz Afrike. Katoliški milijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljalati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji

letno 500 svetih maš.

Za najpotrebnejše misijone: F. Logar, Boh. Bistrica, 39 din. — Damska zbirka »Jožefišče«, Lj., za gobave 51 din. — Tisočero Bog povrni!

Zahvale.

Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Duhu, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu, sv. Kozmu in Damijanu, sv. Ani, sv. Mali Tereziji, sv. Bosku, škofu Slomšku in Baragu, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: J. S., Stari trg, za srečno uspelo težko operacijo; F. Z., za pomoč v težki bolezni; H. T., Lož, za več uslišanih prošenj; T. G. V., za prejete dobrote; I. Š., Šmartno, za uslišane prošnje; M. Z., Trbovlje, za uslišano prošnjo in dobljeno zdravje; M. M., za prejeto milost; N. M., za več uslišanih prošenj; M. V., Zdole, za uslišanje v važnih zadevah; F. N., Sv. Ana, za dobljeno zdravje; M. P., Krka, za zdravje; A. V., Hrib, za dobljeno zdravje ter se še nadalje priporoča. — N. N., za ljubo zdravje v družini in za vse prejete dobrote; S. Fr., za uslišane prošnje; P. J., za tri prejete velike milosti; A. P., Sv. Lovrenc, za več uslišanih prošenj; Ernest E., Lj., za več uslišanih prošenj ter se ji še nadalje priporoča za zdravje; M. E., Ljubljana, za uslišano prošnjo; M. A., Št. Vid nad Lj., za več uslišanih prošenj.

Priporočila.

Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Lurški Materi božji, sv. Jožefu, sv. Mali Tereziji, škofu Slomšku, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: T. M., za zdravje v težki bolezni; L. P., Vel. Nedelja, za ljubo zdravje; O. K., Vel. Nedelja, za dušno in telesno zdravje in za milost stanovitnosti.

Spomin na umrle.

† Preč. g. kanonik dr. Mihael Opeka, Ljubljana. — Č. sr. Korbianina, misijonarka v Južni Afriki. — Marija Petkovšek, Nashville. — Terezija Renner, Prevalje. — Marija Leskovšek, Celje. — Jožeta Luštek, Sv. Jernej. — Peter Bizjak, Amerika. — Frančišek Kogoj, Jesenice. — Katarina Moškat, Jul. Benečija. — Marija Pikel, Griže. — Katarina Ažman, Strahinj. — Ana Koželj, Podgorje.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

str

Naša Lj. Gospa božje Previdnosti.

Notranjost Marijine kapelice na domačem vrhu misijonskega zavoda sv. Petra Klaverja.

Apostol zamorcev — iskren častilec Marijin.

Poglejte ginljivo sliko na prvi strani ovitka. Na prestolu sedi ljuba Mati božja z milim Jezuščkom v naročju. Ob njenih nogah klečijo trije svetniki iz jezuitskega reda, katere je pred 50 leti papež Leon XIII. prištel k svetnikom. Bilo je to 15. januarja 1888.

Vsi trije so nam vzori iskrenih častilcev Marijinih, zato jih vidimo zbrane krog njenega prestola. Ob desni strani mladostni sv. Ivan Berhmans, ki je posebno častil Marijino brezmadežno spočetje. Poleg njega sv. Alfonz Rodriguez, ki s povzdignjenimi rokami moli rožni venec. V njegovem življenju beremo, da je zmolil toliko rožnih vencev, da se mu je napravila trda koža na prstih, s katerimi je prebiral jagode.

Svetnika ob levi strani Matere božje vsi dobro poznate. Saj ima poleg sebe v verige vklenjenega suznja in malega zamorčka. Je to veliki apostol zamorcev, sv. Peter Klaver. Mariji predstavlja zastopnike zamorskega rodu ter jo prosi, da tudi te naše najnesrečnejše brate in sestre sprejme v svoje materino varstvo. Jezušček ljubeče zre na svetega Petra Klaverja ter mu kaže križ, znamenje sv. evangelija, katerega ima oznanjevati zamorskim rodovom, da ga tudi oni spoznajo in ljubijo. Pot k Jezusu vodi po Mariji. To sv. Peter Klaver dobro ve. Tu le nekaj črtic o njegovi iskreni ljubezni in vdanosti do nebeške Matere.

Že v nežni mladosti mu je pobožna mati vcepila otroško ljubezen do Marije. Vedno je nosil pri sebi rožni venec in malo knjižico, kjer je bilo popisano življenje in skrivnosti Marijine. Trdno je bil prepričan, da nam Bog vse milosti deli po rokah Marijinih. Kolikorkrat je šel z doma ali prišel domov, je obiskal najprej Jezusa v tabernaklju, potem pa podobo Marije. Marijo je imenoval »Mater lepe ljubezni«. Pri molitvi je pogosto glasno vzdiknil: »O moja ljuba Mati! Rotim te, uči me ljubiti svojega božjega Sina. Izprosi mi samo iskrico one čiste ljubezni, v kateri je tvoje srce neprestano gorelo. Ali bolje rečeno, posodi mi svoje srce, da bom mogel Jezusa v sv. obhajilu vredno prejeti.«

S posebno slovesnostjo in pobožnostjo je sv. Peter Klaver obhajal Marijine praznike. Dan pred praznikom je šel z malim zvončkom po ulicah in vabil ljudi, še posebno otroke javnih šol, k spovedi. V obilnem številu so prišli.

Njegova spovednica je bila kar oblegana. Na praznik sam so vsi pristopili k sv. obhajilu. Ginljive so bile njegove pridige o Materi božji. Šolskim otrokom kot tudi ubogim zamorcem je posebno priporočal molitev sv. rožnega venca. Sam ga je večkrat glasno molil z njimi. Vsako leto je

S. Benigna, misijonarka domačinka, z 80 letnim spreobrnjencem.

razdelil med zamorce osem do devet tisoč rožnih vencev. Z veliko ljubeznijo jih je s svojimi tolmači sam pletel, če je le utegnil. V ta namen je zbiral drobne trde sadeže nekega grmičevja, ki je rastlo v tistih krajih. Jagode je nanizal na vrvico, kot je bila takrat navada.

Neki španski plemenitaš povabi некоč sv. Petra Klaverja, da bi pridigal v njegovi domači kapelici. Bil je praznik Marijinega oznanjenja. Kar žarel je od ljubezni do nebeške Matere, ko je govoril o njeni slavi in njenih čednostih. Pri tem kaže na podobo, ki je predstavljala Marijino oznanjenje. Vsa družina pobožno posluša. Nenadoma

se sv. Klaver zamakne in ostane tako celo uro. Vsi so bili do solz ginjeni. Učinkovalo je bolj kot najlepša pridiga.

Ljuba Mati božja je poplačala ljubezen in vdanost svojega zvestega služabnika s tem, da ga je na praznik svojega rojstva sprejela k sebi v nebeša. Kot znano, je sveti Peter Klaver umrl dne 8. septembra 1654. Veliki apostol zamorcev, izprosi tudi nam otroško ljubezen do Marije!

Devica zvesta!

Misijonarka Tajis Brandenburg, ki je nedavno umrla, nam sporoča preprosto dogodbo, ki priča, kako Marija svojih ne zapusti. Skozi vsa stoletja je bila Brezmadežna Devica priprošnjica kristjanov in jih s svojo materinsko močjo varuje sredi pogsanske okolice.

Pošiljam vam sliko, na kateri sta neki naš novoizpreobrnjenec in sestra domačinka Benigna Konsolata. Ta mož je star nad 80 let in je bil vse življenje pogan. Ko smo neki večer šle v okolico, da bi stare ljudi učile katekizma, je ta mož sedel pred svojo kočo. Sestra domačinka, ki je bila z menoj, ga je pozdravila in vprašala, kako mu je ime in s čim se bavi. Rekel je, da je bil poprej vojak, potem pa ribič. Sestra je hotela vedeti, če pozna ljubega Boga. Rekel je, da ne; da pa veruje na velikega duha, gospodarja morja, ki ga je vedno varoval pred nesrečami. Potem je povedal, da pripada k neki družbi, ki se imenuje »Sancta Maria« in da zvesto živi po pravilih te družbe. Ta družba da prepoveduje verovati v fetiše in da se ob pogrebi ne sme vpiti in kričati. Poleg mrličev pa smejo goreti sveče, je rekel. Ta družba, kot se je videlo, je morala biti izprva neke vrste krščanska bratovščina, ker v 16. stoletju so bili Portugalci v teh krajih. Ker pa je bila dežela 400 let brez duhovnikov, je »Sancta Maria« postala pogsanska verska družba. (Kdo ne bi spoznal v tem moči in varstva presvete Device, pod katere imenom se je skozi 400 let ohranila družba ljudi, ki niso hoteli verovati čarovnijam in se niso udeleževali razposajenih mrliških slovesnosti?! Op. uredništva.)

Vprašali sva moža, če ne bi maral spoznati pravega Boga in postati kristjan? Bil je takoj voljan. Že po šestih mesecih pouka je bil krščen in sedaj gre vsak dan k sv. obhajilu. Često pride obiskat sestre in jim je zelo hvaležen, da so ga spravile v hišo božjo, kjer je srečen in zadovoljen.

Lani se je tu mnogo starih ljudi izpreobrnilo. Potem ko so vse življenje preživeli v bedi, pridejo na starost v to staro mesto, da tu umro. Vsako jutro, ko se vrnemo iz cerkve, čaka gruča teh ljudi pred našimi vrati in prosi za živež in vsakdanji kruh.

Katoliška skupnost.

Pred nekaj dnevi so mi poslali kristjani neke katehistovske postaje 20 frankov za dve sveti maši, ki naj jih opravi za preganjane kristjane v Španiji. Ali ni to lepo znamenje katoliške skupnosti po vsem svetu?

Škof Fr. Ksaver Vogt,
apostolski vikar v Yaunde.

Zmaga sv. Petra Klaverja.

Poroča p. Adam, misijonar Sv. Duha, Gabun (Zahodna Afrika).

Pred 40 leti smo morali prekiniti misijonsko delo v misijonu sv. Petra Klaverja pri zamorskem plemenu Aduma v Lastourville. To je bil eden prvih misijonov v Gabunu. Šest misijonarjev je bilo tu na delu. Imeli so kaj težko življenje. Aduma so bili dobri veslači, a povečini tatovi in razbojniki, tako da misijonarjem ni bilo več obstati med njimi. Ponovno so streljali proti misijonu, da so krogle zadevale v bližino misijonskih poslopij. Po 30 letih misijonskega dela so se misijonarji izselili in se naselili v Franceville.

Potem je bil 40 let mir. Kot nekoč pri Izraelcih v puščavi, je moral tudi tukaj stari rod izumreti, preden se je moglo nanovo začeti z misijonskim delom v tej pokrajini.

V tem času je po okolici zraslo mnogo novih misijonov. Skoraj vsa druga plemena so sprejela Kristusovo vero, le Adumi so ostali pogani. Kot drzni ribiči so se vozili v čolnih daleč proti jugu mimo lepih misijonov. Sram jih je bilo, da njihovega misijona ni bilo več.

Toda sv. Peter Klaver ni pozabil te nekdanje svoje deželice. Franceville, ki je bila nekako duhovna hčerka Lastourvillea, je sedaj dorasla. Njeni katehisti so romali od vasi do vasi prav do mej. Nekega dne je pristal misi-

jonar iz Franceville kar pogumno na obrežju Lastourville, da zopet po dolgem času vidi svoje nekdanje Aduma ljudi.

Za poglavarja je bil tu Mayila, ki je nekoč videl še nekdanji misijon in poznal njega misijonarje. Ta se je sedaj boječe približal patru misijonarju rekoč:

»Kaj vidim, pater, ali res zopet prihajaš k nam? Ali boš ostal pri nas?«

»To je pa od vas odvisno,« je odgovoril misijonar.

»O, pater, dobro vem, da so naši očetje z vami grdo ravnali. Sram nas je naših prednikov. Mi pa ne bomo več taki, zato ker imamo Boga radi in tudi misijonarje hočemo spoštovati. Pridite zopet nazaj in se boste sami prepričali...«

Starec je ves vesel šel po vaseh in pripovedoval: »Misijonarji bodo zopet prišli k nam, zato da bomo tudi mi kristjani.«

* *

Zvečer se je zbralo skoraj 300 ljudi, moških in ženskih, da patra lepo sprejmejo. Pater pride in vpraša:

»Torej vi ste tisti Aduma ljudje, ki se povsod o vas govori?«

»He-besu! Da, mi smo,« so odgovorili kar enodušno v zboru.

»Ali ste bili kedaj v Franceville, Okano, Ndjole, Lam-barene, Port Gentil?«

»Bili smo.«

»Tam ste povsod videli kristjane, otroke božje, kaj?«

»He! Da!«

»Le vi sami ste še pogani?«

»Aha. Ne! Tudi mi imamo Boga radi in želimo, da patri pridejo k nam.«

»Saj ste imeli misijonarje in to še prej ko Franceville in Okano in Ndjole... Toda, prepodili ste jih!«

»Ka besu ne! Ne mi, ampak naši očetje, naši predniki. Ti so bili slabi ljudje, a sedaj so pomrli... ,Besu na udzala Nozambi': mi hočemo zopet Boga!«

»Toda treba se bo učiti katekizma.«

»Se ga bomo.«

»Ali vsi brez izjeme: mladi in stari, moški in ženske?«

»Vsi bomo prihajali k pouku. — Tudi jaz!« je kričal stari poglavar Mayila.

»Dobro. Hočem vas vpisati. Mayila, imenuj jih po imenu.«

Starec je bil tako vesel, da so ga polile solze. S tresočim se glasom je začel:

»Pater, zapiši najprej moje ime: Mayila, deželni poglavar.«

In potem so prišli vsi do zadnjega, moški in ženske.

»Dobro,« je rekel pater in sklenil svoj zapisnik, »poslali vam bomo katehista.«

Misijonski predstojnik blagoslavlja misijonarje, ki gredo ustanavljat nov misijon.

Vsi so veseli odgovorili: »Pater, hvala ti!«

»Toda, treba bo skrbeti za preživljanje katehista.«

»Pater, bodi prepričan: pri nas mu ne bo ničesar manjkalo.«

»Pa kapelo boste morali zidati.«

»Tako j bo bomo postavili; le katehista nam pošlji.«

»Potem boste morali hoditi vsak dan k pouku in to vsi brez izjeme, ker drugače ne morete postati kristjani.«

»Hodili bomo.«

»Ako boste pridni in vztrajni, boste pozneje kedaj zopet dobili misijonarje.«

»O, da bi to kmalu bilo! Le pridite, vsi hočemo biti dobri kristjani.«

Ginjen in vesel se je vrnil pater v svoje stanovanje. Vsa množica ga je spremila do obrežja in pela ter od veselja plesala.

»Jutri zjutraj bomo prišli vsi k maši,« je rekel Mayila pri slovesu.

In res: drugo jutro na vse zgodaj je bil Mayila že na mestu in z njim njegovi ljudje. Vsi so klečali pod verando njegove hiše, moške in žene. Tako se je po 40 letih brala v deželi Aduma zopet sv. maša.

Podobno se je godilo tudi v ostalih vaseh, kjer je pristala barka misijonarja. Vsi do zadnjega so se vpisali, tudi moške. Poglavarji pa so povsod prosili za katehista.

Ali naj je res tu rojstvo novega misijona za Aduma pleme? Ali bo res p. Hee, ki je 1897 leta bral zadnjo sveto mašo sredi nekdanjih roparskih Aduma, doživel veselje, da bo mogel njih otrokom deliti sv. obhajilo? To bo pač poročstvo miru in zagotovilo, da se nikdar več ne povrnejo časi, ko so njih predniki streljali na misijonarje.

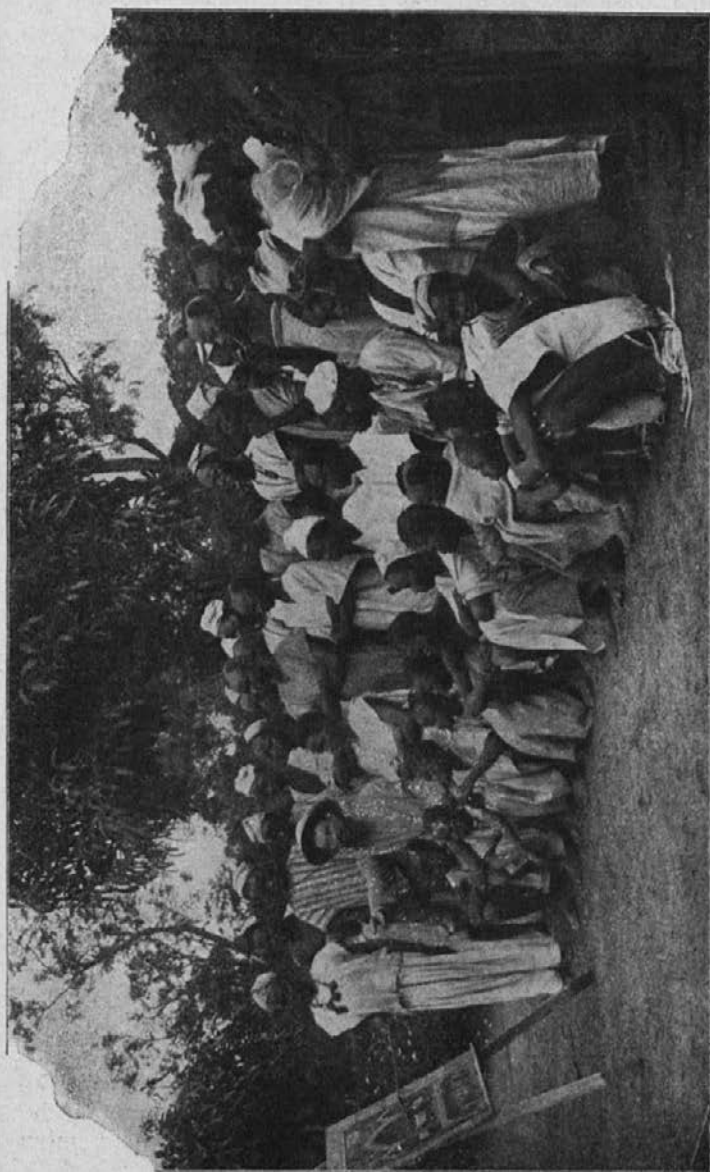
Tako se »maščuje« svetnik sv. Peter Klaver.

* *

In res: prišli so katehisti in se nastanili po vaseh. Vsepovsod so se zidale nove kapelice. Do 3000 katehumenov se je učilo katekizma. Takole poroča p. Hee v svoji misijonski kroniki:

»Spremljal sem p. Defranoneda, našega vizitatorja, v Lastourville. S kakšno slovesnostjo so ga povsod sprejemali! Previdnost božja je hotela, da je moral spremeniti svoj prvotni načrt potovanja samo zato, da je mogel obiskati to ljudstvo. Ob vsaki luki ga je ljudstvo na kolenih sprejemalo. Vsak je napravil križ in povedal na pamet molitvice, ki so se jih bili naučili. To pa ne le tam, kjer so bili nastavljeni katehisti, ampak povsod. Ljudje, ki so stanovali bolj proč, so prihajali za nekaj dni k svojim sorodnikom učit se molitvic. Čolnarji so kar tam na vodnem pesku klečali in vsako jutro opravljali svoje jutranje molitve. Poglavarji v notranjosti dežele, ki še niso imeli katehistov, so že vnaprej zidali kapelice, ker so upali, da v kratkem katehista dobe. Državni namestnik je zatrjeval, da bo v dveh letih vsaj 10.000 katehumenov in da patri ne bodo mogli nič več v Franceville nazaj.

V juliju 1937 se je hotel apostolski vikar škof Tardy osebno prepričati, kakšen duh vlada med Aduma. Sprejeli so ga preprosto, a zelo prisrčno. Njegove nosače so bogato pogostili. Vsak katehumen je dal kak dar za cerkev. V

Misijonar poučuje zamorce v katekizmu ter jim razlaga slike iz sv. pisma.

Maylas, kjer je škof birmoval 70 ljudi, ga je sprejelo 500 katehumenov strumno v vrsti pojoč »Ave Marija«. Krasen pevski zbor! Med našimi Aduma je mnogo godcev, ki so lepoglasno spremljali pesmi katehumenov. Poglavarji so škofa prosili, naj obnovi stari misijon v vsem obsegu. Zaenkrat je odbral le manjši prostor za stransko postajo, dokler ne dobi večjega števila misijonarjev, na kar se bo obnovil stari misijon sv. Petra Klaverja.

Kakšna sprememba! Prejšnji trdovratni rod je popolnoma izumrl. Le malo poprejšnjih kristjanov še živi; podobno kot sta bila Jozve in Kaleb edina od prejšnjega rodu, ki sta smela iti v obljubljeni deželo. Dva izmed nekdanjih kristjanov, ki sta bila doživela opisane razburljive dogodke, sta še pred svojo smrtjo videla nove misijonarje. Zdaj sta se spokorila in moreta živeti zopet mirno življenje kristjana. Eden od teh je Jožef Ngoyoli, ki je bil pomožni učitelj na misijonu sv. Petra Klaverja. Zdaj je poglavar v vasi Lengara in ima enega katehista pri sebi v svoje veliko veselje in pomoč. Navzel se je tekom časa prejšnjih poganskih navad. Šel je pač za zgledom drugih, ki so bili višji od njega in so vsi tako živeli. Vendar, prejšnjo vero je ohranil in to je bila njegova rešitev. V teh 40 letih je vsak večer molil svojo večerno molitev. Ko se je že postaral in ponoči ni mogel več spati, je v molitvi klical sv. Petra na pomoč, vedoč da ima ključ nebeškega kraljestva v svoji roki. V teh letih je tudi več ljudi krstil ob zadnji uri, potem ko jih je vsaj za silo poučil v verskih resnicah. Čudil sem se, ko sem videl, da je po 40 letih znal še cerkvene pesmi napamet, ki se jih je bil naučil še kot otrok. Zdaj je za nekakega pevovodjo, kadar katehumeni v kapeli pojo dotične pesmi. Tako jim taktira, kot je to videl pri svojem učitelju Sidoniju.* Ko so patri na novo prišli, je takoj zavrnil poganske malike in navade, odpustil vse žene, razen ene; s to pa se je dal cerkveno poročiti.

Tako sem vam opisal, kako je sv. Peter Klaver prišel zopet nazaj med svoje Aduma ljudi. V oktobru 1937 je tudi p. Hee prišel nazaj k svojim nekdanjim ovčicam in ustanovil misijonsko postajo v čast sv. Petru Klaverju. V nekaj mesecih bo tisoč novokrščencev. Upamo, da bo zdaj ta veliki misijonski zavetnik lahko za vedno v miru bival v tej deželi.

* Misijonski brat Sidonij še živi. Tudi brat Martin je še med živimi. Oba misijonarita že nad 50 let v Afriki.

Blagoslov božji.

Prav res: božji blagoslov leži nad vikariatom Alberto v belgijskem Kongu. Apostolski vikar škof Matthijsen nam je poslal obširno poročilo, iz katerega povzemamo sledeče podrobnosti:

Pred božičem so prvi novinci domačini »služabniki presvetega Odrešenika« napravili svoje prve obljube in so bili potem odposlani v misijon Fataki. Njihov sedanjí predstojnik takole piše: »Srečni smo, da imamo dva brata domačina kot pomožna učitelja. Oba sta ravnatelju v veliko oporo. Odkar je tu misijon, šola še nikdar ni bila tako na višku kot je sedaj. Tretji brat poučuje bolniške strežnike, streže v zakristiji in opravlja dela v pisarni. Vsi patri se pohvalno izražajo o pobožnosti, pokorščini in postrežljivosti teh bratov. Naj bi ljubi Bog dal še mnogo samostanskih poklicev.«

Zdi se, da bo res tako. V Buniji imamo 13 postulantov. Devet jih je izkušenih učiteljev, štirje so rokodelci: zidarji, mizarji, mehaniki. Pa tudi 13 dijakov pravi, da hočejo postati misijonski učitelji. O počitnicah so stalno med brati postulanti in ne gredo nič domov.

Imamo 1004 katehiste, ki so lani krstili 4958 umirajočih in 5917 katehumenov. Junija meseca 1935 je bilo 70.908 takih, ki so se pripravljali na sv. krst. Po enem letu je naraslo njih število na 82.376, ne vštevši tistih, ki so bili že krščeni tačas. Torej so v teku enega leta pridobili 17.385 vojakov za sv. vero. Te številke povedo več ko še tako lepe besede.

Krstov je bilo letos 3070 več ko lani. Ali ne gre nekam prehitro, bi kdo vprašal. Sami sodite. V našem misijonu Essebi je 6000 katehumenov, ki že nad štiri leta hodijo k pouku. V Lobo pa jih je še enkrat toliko, ki prav tako dolgo že hodijo v šolo.

Čeprav so posamezni misijoni daleč vsaksebi, vendar ljudje zelo pogosto prejemajo sv. zakramente. Pri nas je 43.638 kristjanov, pa pride na leto 238.880 sv. spovedi in 1.215.085 sv. obhajil. Naši kristjani so res goreči zato, ker so imeli dobro vzgojo takoj izprva.

Je pa zelo neprikladno za razmah misijonske misli to, ker ljudje stanujejo tako raztreseno. Nikjer ni večjega središča. Skušamo priti z ljudmi v stik s pomočjo tiska. Ustanovili smo mal časopis »E. E. Ndugu, unisome« (t. j. No, prijatelj, tole mi preberi!). Zaenkrat se ga tiska le 1000 izvodov. Najbolj je razširjen v šolah, kjer katehisti

Domačini pripravljajo les za misijonsko cerkev.

poučujejo. V listu se razlagajo nedeljski listi in evangelijski, obenem prinašamo novice od raznih misijonskih postaj in praktična navodila za kmetovanje in ljudsko zdravje. Da bi mogli list izdajati v raznih jezikih, ki se govorijo v našem vikariatu, smo ustanovili malo tiskarno. Zato moremo

list prodajati prav poceni. V Kilo-Mines nameravamo ustanoviti tudi malo misijonsko knjižnico.

Naj končam s tem, da se Bogu lepo zahvalim za Njegov obilni blagoslov, ki ga daje našemu apostolskemu prizadevanju. Pa tudi Družbi sv. Petra Klaverja in njenim prijateljem in dobrotnikom se iz srca zahvaljujemo!

Kratka misijonska poročila.

Škof Bonhomme, apostol. vikar v Bazuto: Mnogo se jih izpreobrne, tako da imamo z novimi kristjani mnogo veselja. V oktobru bomo praznovali 75 letnico misijona in upam, da bomo takrat lahko dognali, da je naš misijon dal sv. Cerkvi 150 tisoč novih kristjanov.

P. Janez, Oturkpo, Nigerija: Bog povrni vse, kar ste nam poslali. Zelo prav nam je prišlo. Nameravam obiskati več postaj zunaj na deželi in nastaviti katehiste. Plače dosedanjih katehistov bo tudi treba zvišati, da mi ne uidejo v državne službe ali da se ne lotijo trgovanja, kot se je ponekod že zgodilo. Saj ne smemo zahtevati, da bi bili ti ljudje, ki nimajo krščanske tradicije za seboj, bolj požrtvovalni, ko so kristjani laiki pri vas doma. In vendar moramo priznati, da so nekateri v posebni meri idealni in požrtvovalni.

Sestra Štefanija, sv. Rosa, Verulam: Včeraj so prispeli trije zavoji. Naj se Vam takoj prav lepo zahvalim, kakor tudi vsem dobrotnikom, ki so kaj prispevali. Za vse bomo molile. Naše zamorske deklice izdelujejo obleke, ki jih potem prodamo in s tem denarjem zamašimo nekaj svojih dolgov. Že dve leti spravljamo skupaj za novo šolo. Bog ve, ali jo bomo kedaj imeli? Potrebovali bi 200 funtov za cement, les in delavce. Kamenje pa naši šolski otroci polagoma pripravljajo tako, da vsak otrok vsak dan en kamen

v šolo prinese. Šolska oblast bo prispevala eno tretjino stroškov. Potem nam ostane še 68 funtov, imamo pa jih samo 28. Pridno bomo zbirali še naprej, a zelo veseli bomo, ako nam bo še Vaša družba prišla na pomoč. Novo šolo bomo imenovali iz hvalečnosti do Vaše ustanoviteljice šolo sv. Terezije.

Sestra Ivana Terezija, Upington: Na Veliki četrtek bomo imeli čiščenje sv. Rešnjega Telesa za otroke in se bomo spominjali tudi Klaverjeve družbe in vseh njenih dobrotnikov. Škoda, da imamo tako majhno cerkvico, da ne moremo opraviti vseh obredov velikega tedna; mora nam služiti obenem za šolo. Ob službi božji je tako polna, da so ljudje drug ob drugem kakor sardine v škatlici. V Upingtonu nujno potrebujemo novo cerkev. Prosim, molite z nami vred k Bogu, da nam na kak način pomaga sezidati novo cerkev. Stala bo 3000 funtov, zbranega pa imamo samo 150. Naši ljudje so preubogi. Vsako nedeljo je zbirka za novo cerkev, pa več ko 1 in pol funta ne spravijo skupaj.

P. Delath, Gabun: Lepa zahvala za knjige v narečju Fan, ki ste nam jih poslali za apostol. vikarijat Gabun. Večkrat očitajo protestanti katoličanom, da ne znajo sv. pisma. Zdaj pa znajo katehisti in kristjani in katehumeni zgodbe sv. pisma stare in nove zaveze, tako da je očitek protestantov brez podlage. Ljubi Bog naj Vam to obilno povrne.

Uslišane molitve

na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. V mnogih zadevah se ji še nadalje priporočam.

C. Cezanjevci.

V težki in mučni zadevi smo se obrnili do služabnice božje Marije Terezije in smo bili uslišani. Iskreno se ji zahvalimo ter pošiljamo v zahvalo obljubljeni dar za odkup zamorčka. Še nadalje se ji priporočamo v vseh dušnih in telesnih zadevah.

Družina M. R. K. Trbovlje.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in. prosim javne objave.

N. N. Kapla.

Naši veliki dobrotnici v nebesih se iskreno zahvalimo za štirikratno pomoč in uslišanje v bolezni: Prvič je pomagala moji znanki v mučni bolezni, da se je pozdravila brez operacije. Dala sem ji podobico služabnice božje z relikvijo ter ji priporočila, naj jo položi na boleče mesto. Res je tako storila, nakar so bolečine kmalu prenehale. — Isto tako sem priporočila tudi trem drugim mojim znankam, ki so bile bolne, naj se zatečejo v molitvi k božji služabnici. Dala sem vsaki podobico vaše častite ustanoviteljice in kmalu so ozdravele. Še enkrat iskrena zahvala.

F. P. Amerika.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v neki važni zadevi.

N. M.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za večkratno uslišanje v težkih zadevah.

A. M. Julijska Ben.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje.

M. B. Srednja vas.

V težki bolezni sem se zatekla do služabnice božje Marije Terezije in sem bila uslišana. Pošiljam obljubljeni botrinski dar dvema zamorčkoma, ki naj se krstita na ime Peter in Pavel. Priporočam se ji še nadalje v neki drugi važni zadevi.

M. Š. Pristava.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za večkratno uslišanje ter se ji še nadalje priporočam.

I. K. Prevalje.

V neki posebni zadevi sem se priporočila služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku, ki naj se krsti na ime »Antonija«.

A. N. Zavodnje.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v važni zadevi. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku, ki naj se krsti na ime »Jožef«.

H. T. Velenje.

V zahvalo za uslišano prošnjo na priprošnje služabnice božje Marije Terezije pošiljam botrinski dar zamorčku na ime »Janez Krstnik«. Prosim javne objave. Priporočam se služabnici božji še v neki drugi nujni zadevi. Če bom uslišan, obljubim misijonski dar.

J. V. K. R.

Dolžnost me veže, da se javno zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski, ker sem bila na njeno priprošnje že večkrat uslišana. Priporočam se ji še nadalje, še posebno za zdravje moje bolne sestre.

R. Fajdiga.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski ter se ji še nadalje priporočam. Katarina K.

V neki težki sodnijski zadevi sem se v molitvi zatekla do služabnice božje Marije Terezije. Prepričana sem, da sem bila uslišana na njeno priprošnjo. Zato se danes javno zahvalim za prejeto pomoč in postanem naročnica »Odmeva iz Afrike«. M. T. S.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje. Priporočam se ji še nadalje. F. B.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dvakrat izkazano pomoč. Nad eno leto sem trpela hude bolečine na desni strani. Na njeno priprošnjo so bolečine ponehale. — Druga zahvala se glasi v imenu mojega zeta. Padel je tako nesrečno, da smo se bali najhujšega. Spet sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. Ana Š., Ljubljana.

Služabnica božja Marija Terezija je očitno pomagala v dveh težkih zadevah. Preprečila je hud javen spor in preokrenila napačno postopanje neke osebe. Za obe uslišani prošnji se ji iz srca zahvaljujem. Naj bi ta skromna zahvala pripomogla k graditvi njenega svetniškega trona. S. S., D.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, da je pomagala meni in moji sestri v važnih zadevah.

Elizabeta G., Ljubljana.

Prav iskreno se zahvalim, po presv. Srcu Jezusovem, božji služabnici in mamici zamorčkov za izkazano mi pomoč. Mučila me je huda bolezen in nobeno zdravilo ni pomagalo. Tedaj se zaupno zatečem k Mariji Tereziji. Hvala Bogu, takoj se mi je začelo boljšati ter upam na popolno ozdravljenje. Prosim objave v »Odmevu«. A. K., Griže.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje ter se ji še nadalje priporočam v več važnih zadevah.

V. M., Nazarje.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski se javno zahvaljujem za srečno prestano operacijo. Priporočam se ji še nadalje za pomoč pri učenju in jo iskreno prosim, da mi izprosi od Boga zaželeni poklic. Ela L., Maribor.

Dolžnost in obljuba me veže, da se tisočkrat zahvalim Mariji Tereziji Ledochowski za pomoč v težki zadevi. Zaupno sem se zatekla k njej, ki mi je že tolikokrat pomagala. Priporočam se ji še nadalje in prosim javne objave. N. N.

Tisočero in prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za večkratno uslišanje na njeno priprošnjo. Še nadalje se ji priporočam v dveh važnih zadevah ter pošiljam obljubljeni dar za zamorčke. Vsem, ki so v kaki potrebi, priporočam, da se zaupno obrnejo do mameice zamorčkov. K. T., Primskovo.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno ljubo zdravje družinskemu očetu. Marija R.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski se priporočajo: K. F., Ljubljana, za zdravje. — I. P., Udmat, za zdravje in pomoč v družinskih zadevah. — T. K., Zdenska vas, v več važnih zadevah. — A. P., Podnart, za srečen izpit. — P. F., Lepa njiva, za ljubo zdravje. — I. D., Vrhnika, v hudi bolezni in težki operaciji. — I. M. Č. P.,

za ljubo zdravje moji dragi mamici. — K. K., za ljubo zdravje. — N. N., v neki zelo važni družinski zadevi. Če bo prošnja uslišana, obljubim botrinski dar zamorski deklici. — R., Griže, za razsvetljenje in pomoč ljubemu sinu. — J. V., Niš, za uslišanje neke prošnje. — K. M., Trebnje, za pomoč v neki zelo važni zadevi. — F. K., za ljubo zdravje. — N. M., za spreobrnjenje moža. — M. J., Mala Račna, za ljubo zdravje.

Uprizarjajte misijonske igre!

Toplo vam priporočamo:

<i>Tam daleč za morjem.</i>	Za dečke	din 3.50
<i>Misijonar.</i>	Z moškimi vlogami	„ 3.50
<i>Afindra.</i>	Za dekleta	„ 3.—
<i>Lakota v črni deželi.</i>	Za dekleta	„ 3.—
<i>Iz volka jagnje.</i>	Za dečke	„ 2.—
<i>Vir nedolžnega veselja.</i>	Za prvoobhajance	„ 7.—
<i>Jezus, ljubitelj malih.</i>	Za prvoobhajance	„ 4.—

POPOLNI ODPUSTKI

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:
dne 1. maja, sv. Filip in Jakob, apostola.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le s natančnim podatkom virov. Predstavnik in lastnik lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košiček, Ljubljana.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani (Karel Čeč).

*Marija, Mati dobrega sveta,
varuhinja Družbe sv. Petra Klaverja.*

POGOJI ZA SPREJEM v Družbo sv. Petra Klaverja kot »pomožna misijonarka«:

1. Pristen verski poklic iz nadnaravnih nagibov.
2. Čednostna, neoporečna preteklost.
3. Zakonskih staršev.
4. Skrbna vzgoja.
5. Starost od 16 let dalje.
6. Da še v nobeni samostanski kongregaciji ni nosila redovne obleke.
7. Trdno zdravje, krepki živeci, dobre oči in posluh; brez vidnih telesnih napak; da nima sama ali njena družina podedovanih bolezni, kot: omračenje duha, jetike, sušice, božjasti, škrofulov itd.
8. Višja ali srednja šolska izobrazba; sposobnost za računstvo, znanje več jezikov. — Ali vsaj nižja šolska izobrazba, znanje hišnih opravil, ročnega dela, kmetijstva.
9. Po predpisih določena dota in oprema. (Dota se na prošnjo tudi spregleda, če je prosilka brez sredstev, ali pa če so njene zmožnosti večje.)
10. Predpisana vstopnina. Potrebni denar za pot v hišo novicijata.

Prošnja za sprejem se naslovi na vrhovno voditeljico Družbe v Rim. Natančnejša pojasnila daje Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Priporočamo knjižico: »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«. Spisala služabnica božja Marija Terezija Ledóchowska. Cena 4.50 din. Naslov glej zgoraj.

